

Občasník svätého Jozefa

Časopis rímskokatolíckej farnosti Stupava, s mestskou časťou Mást
a filiálkou Borinka, pre vnútornú potrebu farníkov.

Číslo 12, Veľká noc 2013

www.farastupava.sk

Priblížilo sa Božie kráľovstvo

Pochválený buď Ježiš Kristus!

Kvetnou nedeľou vstupujeme do Veľkého týždňa, aby sme slávili noc, v ktorej sa udialo niečo veľmi dôležité. Keď sa začne rozprávať o tejto téme kazatelia radi používajú príklad, na povzbudenie k svätej spovedi, o vyupratovaní domu pred príchodom dôležitej návštevy. Ja som pred nedávnym počul tento názor. „... ja nepotrebujem ísť na spoveď a ak by niečo tak pôjdem do pekla a hotovo!“ Dlho so rozmýšľal, prečo takto človek reaguje. Či nevie, že v peklo je hrozné miesto, že to nie je život, ale trápenie, že tam sa nedá slobodne chodiť a robiť čo je človeku príjemné a prijímať lásku od druhých?? NIE, on to naozaj nevie. Toto je problém, ľudia mnohokrát vôbec nevedia o svojej viere, nededia, čo to znamená peklo a existencia v ňom. Ale toto by snáď ani nebol ten najväčší problém. Podstatne horšie je, že človek nepozná Boha, nepozná Jeho skutky, Jeho vôľu. A prečo? Pretože sa s Bohom nerozpráva. Ranná modlitba, ak vôbec je vyzerá nejak takto: „... Pane Bože ďakujem, ale ja už musím ...“ a večerná, tá sa snáď ani nestihne. Potom v nedeľu do kostola, nerozumiac ani čo kňaz rozpráva, lebo sa nezamýšľame na Ježišovými slovami, preletia našou myslou, počúvame ich ale nepočujeme, vidíme sviatosť oltárnu, aj ju prijímame, ale naše srdce nepočuje čo nám hovorí. Nemáme čas Ježiša počúvať. Tisíc vecí je dôležitých a ty Bože... potom. A pritom najdôležitejšie v živote je práve počúvať čo nám Učiteľ hovorí, lebo od Boha sme vyšli a k Bohu smerujeme. Tu na zemi sa máme pripravovať na stretnutie v Ním. To znamená naučiť sa žiť Lásku.

Život je maturita z jedného predmetu. Z akého?? No z Lásky!! Koľko Lásky sme schopní dať druhým, koľko sme schopní odpustiť, koľko sme schopní rozdávať pokoj okolo seba. Toto je náplňou Veľkej noci a toto máme robiť aj my. Nie o hodinu, nie večer, nie až zajtra, HNEĎ!

Toto si prajme, aby sme boli jedno s Otcem a potom sa na nás splnia slová Pána Ježiša „...*chcem aby ste mali život a aby ste ho mali v hojnosti*“.

Zdraví Vás Martin Smeja – miništrant

Zápisky zo Svätej Zeme

Kadiaľ kráčal Ježiš Kristus

Rok viery, niekoľko hodín pred voľbou nového pápeža, niekoľko dní pred tohtoročnou Veľkou nocou. Aká nekonečná je milosť Pána, keď ma v tých chvíľach zaviedol do Svätej zeme, umožnil mi kráčať po stopách Ježiša Krista. Od zjavenia Anjela Pána po jeho narodenie, účinkovanie až po jeho umučenie a zmŕtvychvstanie – to boli miesta, kde som ronila slzy dojatia, radosti i smútku, ale posilnená jeho blízkosťou a blízkosťou Matky Božej. Len tu som pochopila, ako málo som vedela o Ježišovi Kristovi – kto nevidel na vlastné oči Izrael, kto nechodil po miestach nášho Pána, nemôže tak silno vniknúť do jeho existencie, počúvať Jeho hlas, učenie, volanie. Nenechávam si pre seba tie nádherné chvíle stretnutia. Odovzdávam ich Vám, milí farníci v Stupave, Máste a Borinke. Prežite so mnou veľkonočné chvíle v Jeruzaleme a jeho blízkom okolí. Želám Vám k tomu krásne a pokojné chvíle.

Zastavenie v Betfage

Piaty deň pred židovskou Veľkou nocou vošiel Ježiš triumfálne do Jeruzalema. Prešiel okolo Betfage na svahoch Olivovej hory. Stalo sa, čo je napísané ústami proroka: *„Hľa, tvoj kráľ prichádza k tebe tichý, sediaci na osliatku, mláďati ťažného zvieraťa.“*

Na mieste Betfage, čo znamená Dom figy, kde sa Pán posadil na osliatko, stojí dnes malý kostol z bielych kameňov. Na tomto mieste boli objavené hroby a zvlášť jeden z nich zaujal pozornosť archeológov. Bol ozdobený množstvom nápisov a symbolov – znameniami vykúpenia, raja, tisícročného kráľovstva, Ježišovho mena. V tom kostole sme prežívali svätú omšu. Zaujal nás obraz, namaľovaný na klenbe nad oltárom. Tam Ježiš sedí na osliatku, okolo neho jeho učeníci a občania Jeruzalema, ktorí mu kladú pod nohy plášte, či haluze z olivového stromu, bahniatka. Jeden z nich má tvár zakrytú. Tá znázorňuje mŕtveho Lazara, ktorého Pán Ježiš neskôr preberie do života. Slávnostný vstup Pána Ježiša do Jeruzalema opisuje evanjelista Marek nasledovne: - *Keď sa blížili k Jeruzalemu, k Betfage a Betánii pri Olivovej hore, poslal dvoch svojich učeníkov a povedal im – choďte do dediny, čo je*

pred vami. A len čo do nej vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom ešte nijaký človek nesedel. Odviažte ho a privedte“. (Marek II,1-13,37)

Keď učeníci dovedli osliatko, Ježiš si naň vysadol. Potreboval však k tomu niečo zvýšené, čo by mu umožnilo posadiť sa na osliatko. Ten kameň, míľnik, na ktorom stál Pán Ježiš, dopĺňa výzdobu kostolíka v Betfage. Vzácný míľnik, ako radi sme ho hladkali očami, pretože pred našimi rukami ho chránila sklenená vitrína.

Neúrodný figovník

K tomuto posvätnému miestu sa viaže aj prípad s vyschnutým figovníkom. V Marekovom evanjeliu čítame: „Keď Pán Ježiš zazrel figovník s lístím, zistil, že ide o neúrodný figovník, pretože v tomto čase figy nerástli. Povedal mu: „Nech z teba už nikdy nik neje ovocie!“. Keď na druhý deň išli popri figovníku, videli, že vyschol od koreňa. Tu sa Peter rozpamätal a povedal mu: - *Rabbi, pozri, figovník, ktorý si prekľal, vyschol.* Ježiš im na to povedal: „*Majte vieru v Boha. Veru, hovorím vám: Keď niekto povie tomuto vrchu zdvihni sa a hod' sa do mora, a vo svojom srdci nezapochybuje, ale uverí, že sa stane, čo povedal, stane sa mu to. Preto vám hovorím: Verte že všetko, o čo v modlitbe prosíte, ste už dostali, a budete to mať. A keď vstanete modliť sa, odpustíte, ak máte niečo proti niekomu, aby aj váš Otec, ktorý je na nebesiach, odpustil vaše hriechy.* (Marek II,1-13,37).

Plač nad Jeruzalemom

V Betfage nám náš sympatický a vedomosťami i láskou k Bohu nabitý sprievodca páter Marián Ondrejka z Trnavy uviedol aj ďalší významný krok Ježiša Krista. „*Keď sa priblížil a zazrel mesto, plakal nad ním...*“ (Lk 19, 41) Ježiš z tohto miesta vyslovil proroctvo o zničení mesta, ktoré sa splnilo o necelých 40 rokov.

„Jeruzalem, Jeruzalem, toľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti ako sliepka zhromažďuje svoje kuriatka pod krídla, a nechceli ste!“

Odkazov o Jeruzaleme je v Biblii veľa, Jeruzalem je Posvätné Mesto, Zlaté mesto, Mesto Pokoja, Mesto Dávidovo, Sion a podobne. Jeruzalem je mestom ozbrojených konfliktov, ale jeho sväté miesta, uctievané tromi veľkými monoteistickými vierami sú príčinou neustáleho prúdenia pútnikov z celého sveta. Vo chvíľach pobytu v Jeruzaleme myslím najmä na Toho, kto nás miluje, volá nás, hovorí k nám.

Veľkonočná večera

V prvý deň sviatkov nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, učeníci pripravovali večeru. Tá sa uskutočnila v jednej z domov Jeruzalemu, v miestnosti, ktorá je hlboko pod zemou. Na nánose sa vybudovala podobizeň pôvodnej miestnosti. V nej však ostali Ježišove stopy. Cítili sme ho, prežívali sme s ním poslednú večeru, pri ktorej ustanovil pre nás všetkých eucharistiu. Úžasné! Toto večeradlo bolo miestom, kde sa Panna Mária modlila s učeníkmi, kam zostúpil Duch svätý po Ježišovom nanebovstúpení. Páter Marián Ondrejka upozorňuje na jednu zaujímavosť. Nie náhodou Ježiš prežíval tri razy veľkonočné obdobie, v ktorom ukázal na symboly eucharistie. Po prvý raz to bolo, keď na svadbe v Káne Galilejskej premenil vodu na víno. Druhý raz, o rok neskôr, pri Genezaretskom jazere rozmnožil chlieb a ryby. Krv a telo, chlieb a víno. To je Telo Kristovo, naša najdrahšia potrava.

Bazilika Agónie

Najviac mi utkvela v spomienke. Je to Kostol všetkých národov. Kostol, postavený za finančnej podpory mnohých národov (Slovensko sa na jeho výstavbe nepodieľalo – bolo to v roku 1924). Ježiš tu na bielej skale v predvečer svojho ukrižovania sa krvou potil. Za hriechy celého sveta, nás, mňa. Svoje prosby sprevádzal plačom a slzami. Tie tu cítiť, prežívam jeho utrpenie, klaniam sa pred bielou skalou, bozkám ju, drahé Ježišove stopy. Cítim, ako mi dávajú silu, naplňajú ma energiou. V tom spočíva tajomstvo Ježišovho utrpenia. Skrýva nás do svojich svätých rán, svojou krvou nás opája, vodou z jeho tela nás obmýva. Keď sa modlím desiatok Ježiš, ktorý sa pre nás krvou potil, s láskou myslím na Skalu úzkosti a krvavého potu. Slávnú Getsemanskú záhradu dnes pripomína niekoľko olivovníkov, prísne strážených za múrmi a železným plotom.

Via Dolorosa

Tak sa nazýva posledná cesta Ježiša Krista s krížom na pleci. Začína v pevnosti Antonia vo dvore školy Al-Omariya. Pri Františkánskej kaplnke Ježiša bičujú a dvíha kríž. Na hlavu mu nasadzujú korunu z trnia, prehadzujú mu purpurový plášť. Ó, koľko utrpenia! prežívame aj po dvetisíc rokoch. Arménska katolícka kaplnka je tretím zastavením, kde Ježiš Kristus padá pod ťarchou kríža. Františkánska kaplnka pripomína 5. zastavenie, kde Šimon z Cyrény pomáha Ježišovi niesť kríž. Kostol sv. Veroniky je postavený na pamiatku 6. zastavenia,

keď Veronika utiera Ježišovu tvár. Keby sme ju mohli i my utrieť a prosieť ho o odpustenie! Ježišova tvár zostala na šatke, ktorý Veronika použila a je uchovaná v Kostole sv.Petra v Ríme. Ďalšie dve kaplnky spojené schodiskom označujú miesto, kde Ježiš po druhý raz padol pod ťarchou kríža. Ježiš utešuje plačúce ženy – ôsme zastavenie sa odohralo v ďalšom z chrámov po Via Dolorosa. V bráne Koptského kostola Ježiš po tretí raz padá pod ťarchou kríža. Posledných päť zastavení prežívame v Bazilike Svätej Hrobky.

Golgota dnes nie je hora s tromi krížmi. Golgotu dnes znázorňuje na tom mieste grécko-ortodoxná kaplnka s mnohými výzdobami, lampami, sviečkami. Jediný priamy svedok z posledných chvíľ Ježiša Krista je zvyšok dreva z jeho kríža. K nemu sa klaniame, prikladáme krížiky, ružence, ten kúsok vzácnej pamiatky posväcuje. Len v jednej veci sa Krížová cesta nezmenila – každý krok tu pútnik, milujúci Ježiša Krista, pretrpí, preplače.

Svätá Hrobka

Najposvätejšie miesto na svete. Leží uprostred Rotundy v bohato vyzdobenej kaplnke. Hrob, pokrytý hladkou mramorovou doskou, ktorá tam leží od roku 1555. Nad hrobom svieti 43 lúčov – po trinásť za rímsku – katolícku, grécko-ortodoxnú a arménsku cirkev a štyri horia za koptskú. Tie horia vo dne v noci.

Nanebovstúpenie

Malý Dóm Nanebovstúpenia stojí na Olivovej hore. Z toho miesta vstúpil Ježiš na nebesá 40 dní po svojom zmŕtvychvstaní. Ako sa dejiny zahrávali s týmto kostolíkom, dómom, nie je podstatné. Podstatné sú stopy Ježiša Krista zaliate v kameni. Ďalší z mála priamych pamiatok nášho Pána. Chvíľa nestačí stáť nad tou pamiatkou. Zostáva len hlboko si ju vryť do srdca a keď sa modlím desiatok o Ježišovi, ktorý vstúpil do neba, spomínam si na jeho stopy. Drahé stopy.

Namiesto záveru

Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho iných znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene. (Ján20,1-31).

Pre nás, ktorí sme vstúpili na Svätú zem, zostáva veľký záväzok. Šíriť evanjelium, získať pre Ježišovo srdce najmä mladých, deti. Ten odkaz nám plným priehrštím núkal Pán Ježiš po celej ceste krížom-krážom po Jeruzaleme a Betleheme (patriacemu pod palestínsku správu). My ho radi splníme. Pán Boh zaplať za tú krásnu cestu.

Eva Pichlerová, publicistka, autorka fotografie a internet

Teológia prirodzených kozmických telies

Planéta Zem je súčasťou dynamickej slnečnej sústavy, do ktorej patria aj milióny asteroidov a komét. Na rozdiel od Mesiaca, ktorý je súvislo pokrytý početnými impaktnými krátermi, však na Zemi stopy po dávnom bombardovaní nachádzame veľmi ťažko. V skutočnosti bola, je a bude Zem bombardovaná asteroidmi častejšie, ako Mesiac. Impaktné stopy totiž z geologického hľadiska miznú veľmi rýchlo kvôli erózii: vplyvu vody, atmosféry a geologických procesov. Napriek tomu geológovia objavili už takmer 180 impaktných štruktúr aj na povrchu Zeme. V súčasnosti do atmosféry Zeme denne dopadajú desiatky ton medziplanetárnej hmoty v podobe kozmického prachu, mikrometeoroidov a meteoroidov. Z času na čas upúta pozornosť ľudí väčšie teleso, ktoré zažiarí ako jasný meteor – bolid alebo dopadne na povrch Zeme v podobe meteoritu, ako sa stalo v roku 2010 v blízkosti Košíc. Väčšie telesá s priemerom okolo 20 metrov môžu spôsobiť značné materiálne škody a zranenia tlakovou vlnou, ako sa to stalo v prípade dopadu meteoroidu v blízkosti mesta Čeljabinsk v Rusku 15. februára 2013.

Dopady asteroidov a komét kilometrových rozmerov majú globálne dôsledky, o čom hovoria klimatické záznamy z grónskych a antarktických ľadovcov a jednoznačné indície o výraznom úbytku živočíšnych a rastlinných druhov. Zrážka s kilometrovým asteroidom Zemi hrozí rádovo raz za milión rokov. Zrážka s malým, 50-metrovým asteroidom (podobnému asteroidu 2012 DA14 alebo Tunguzskému meteoritu) je častejšia – každých niekoľko storočí. Desiatmetrové telesá dopadajú na Zem rádovo raz za rok. Okrem vedeckého poznania a obrany Zeme budú blízkozemské asteroidy najbližším cieľom pilotovaných ľudských misií a zdrojom nerastných surovín blízkej budúcnosti. Vedecké úsilie nie je všemocné, ale pri dostatočnej podpore verejnosti a investovaní do vedeckých prístrojov, môžeme spraviť veľa, aby sme ničivé účinky podobných zrážok v budúcnosti zmiernili, eliminovali, alebo aspoň o nich vedeli a pripravili sa na ne.

A aký zmysel majú tieto telesá a ich zrážky so Zemou z Božieho pohľadu a čo hlbšie nám prezrádzajú? Takéto a podobné otázky by sme mohli nazvať teológiou prirodzených telies. Vedecké poznanie je v pravom slova zmysle kontempláciou Božej stvoriteľskej múdrosti. Odpovede na načrtnuté otázky sa pokúsime zodpovedať na plánovaných prednáškach pre birmovancov a farníkov Stupavy v najbližších mesiacoch.

Obrázok: Barringerov kráter v Arizone vznikol pred 50 000 rokmi dopadom telesa veľkosťou podobnému asteroidu 2012 DA14.

RNDr. Juraj Tóth, PhD., RNDr. Peter Vereš, PhD. (Hawaii), <http://www.daa.fmph.uniba.sk>

Birmovanci

Ako ste si isto všimli, v našej farnosti už v plnom prúde prebieha príprava mladých na prijatie sviatosti birmovania. 100 kandidátov na prijatie sviatosti sa pripravujú v skupinkách, pod vedením animátorov, vždy v stredu po bohoslužbe slova, ktorá je tematicky určená práve im.

Za všetkých animátorov a pána farára Vás prosím o modlitby, aby táto práca na poli duchovného poľa mladých srdc priniesla úrodu.

Sviatosť birmovania bude vysluhovaná 9. júna 2013 vo farskom kostole.

Martin Smeja – miništrant

Habemus papam ...

Zvolenie vôbec prvého pápeža z Latinskej Ameriky ohlásil svetu krátko po 19:00 hodine biely dym vychádzajúci z komína vaticánskej Sixtínskej kaplnky a zvony na Bazilike sv. Petra. Kardinál Tauran voľbu potvrdil o takmer hodinu neskôr tradičnou formulou "Annuntio vobis gaudium magnum: habemus papam" (oznamujem vám veľkú radosť: máme pápeža).

Za nového Svätého Otca bol dnes zvolený 76-ročný argentínsky kardinál Jorge Mario Bergoglio SJ, ktorý prijal meno František. Bude vôbec prvým pápežom s týmto menom. Krátko po 20:20 h z lodžie balkóna baziliky 266. hlava Katolíckej cirkvi po prvý raz udelil požehnanie Urbi et orbi (Mestu a svetu). Oficiálne meno nového pápeža sa bude uvádzať bez rímskej číslice I.

za menom. Posledným pápežom, ktorý sa narodil mimo Európy, bol Gregor III., ktorý pochádzal zo Sýrie a Katolícku cirkev viedol v rokoch 731 - 741.

Nového Svätého Otca zvolili kardináli po piatich kolách 75. konkláve, ktoré sa začalo v utorok 12. marca podvečer. Ide o druhého pápeža v treťom tisícročí. Na jeho voľbe sa zúčastnilo 115 kardinálov zo všetkých svetadielov.

Kardinál Jorge Mario Bergoglio, SJ, arcibiskup Buenos Aires, Argentína sa narodil 17. decembra 1936 v Buenos Aires. Vyštudoval za chemického technika, ale potom sa rozhodol pre kňazstvo a vstúpil do kňazského seminára vo Villa Devoto. 13. decembra 1969 bol vysvätený za kňaza a biskupskú konsekráciu prijal 27. júna 1992 v katedrále v Buenos Aires. Za kardinála bol menovaný a kreovaný blahoslaveným Jánom Pavlom II. na konzistóriu 21. februára 2001, jeho titulárnym chrámom je Kostol sv. Roberta Bellarmina.

Zdroj a viac informácií: www.tkkhs.sk

Z liturgického kalendára

7. 4. 2013 – Druhá veľkonočná Nedeľa Božieho milosrdenstva

8. 4. – Zvestovanie Pána

21. 4. – Štvrtá veľkonočná nedeľa – Nedeľa Dobrého pastiera

9. 5. – Nanebovstúpenie Pána

19. 5. – Svätodušná nedeľa – Turíce

26. 5. – Najsvätejšia trojica

30. 5. – Najsvätejšie Kristovo telo a krv

Najbližšie číslo Občasníka sv. Jozefa vydáme 7. júna
k sviatku Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

Internetová stránka www.farastupava.sk

Na internetovej stránke vám ponúkame články z duchovného života, obrany viery, odpovede na rôzne otázky a oznamy farnosti.

Časopis Rímskokatolíckej farnosti Stupava vychádza ako občasník pod vedením mons. Félixu Mikulu, správcu farnosti, pre vnútornú potrebu farníkov. Patrónom občasníka je svätý Jozef, grafická úprava a podpora: Martin Smeja. Za obsah a jazykovú úpravu pod vedením mons. Félixu Mikulu zodpovedná: Eva Pichlerová. Kontakt: farastupava@farastupava.sk – p. dekan, www.farastupava.sk, farastupava@yahoo.com – administrátori. V Občasníku boli použité obrázky zo zdroja: internet a z vlastnej tvorby autorov.